

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 14 (454)

Субота, 3 квітня 1976 р.

Ціна 2 коп.

П'ЯТИРІЧЦІ ЯКОСТІ—УДАРНУ ПРАЦЮ!

У президії ЦП УТОГ і Республіканському комітеті профспілки

Президія Центрального правління Українського товариства глухих та Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств розглянули підвищені соціалістичні зобов'язання трудівників Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» на 1976 рік і схвалили їх ініціативу по дальшому розгортанню змагання за дострокове виконання народногосподарського плану першого року десятиї п'ятирічки.

Директорам УВП і виробничих об'єднань Товариства спільно з громадськими організаціями до-

ручено обговорити патріотичну ініціативу об'єднання «Електромагніт», переглянути свої резерви та можливості і взяти більш високі соціалістичні зобов'язання, спрямовані на дальше підвищення ефективності виробництва та якості продукції, на ощадливе витрачання сировини, матеріалів та електроенергії.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

колективу Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт»

З почуттям гарячого схвалення і одностайної підтримки сприйняли трудівники об'єднання, як і всі радянські люди, рішення XXV з'їзду КПРС. Величчю перспектив чергового етапу комуністичного будівництва, накреслені з'їздом, викликали у колективі нове політичне і трудове піднесення, вони надихають нас на дальшу боротьбу за дострокове виконання і перевиконання завдань 1976 року—першого року десятиї п'ятирічки.

Керуючись рішеннями XXV з'їзду партії, постановою ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання за підвищення ефективності виробництва і якості роботи, за успішне виконання народногосподарського плану на 1976 рік», колектив Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» важе своїм патріотичним обов'язком постійно підвищувати ефективність і якість роботи, внести гідний трудовий вклад в розв'язання поставлених завдань і, переглянувши свої резерви та можливості, бере на 1976 рік такі соціалістичні зобов'язання:

За рахунок більш повного використання потужностей, скорочення втрат робочого часу, впровадження прогресивних методів праці державний план 1976 року по випуску валової продукції виконати до 23 грудня 1976 року.

На честь 59-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції виробничий план десяти місяців виконати до 24 жовтня 1976 року.

Випустити надпланової продукції на 200 тисяч карбованців і понад встановлене завдання додатково реалізувати готових виробів на 200 тисяч карбованців. Одержати надпланового прибутку 40 тисяч карбованців. Випустити товарів народного споживання понад план на 40 тисяч карбованців.

Знизити собівартість товарної продукції на

Соціалістичні зобов'язання прийнято й обговорено на загальних зборах робітників, інженерно-технічних працівників та службовців Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт».

Збірник «Матеріали XXV з'їзду КПРС»

Видавництво політичної літератури випустило в світ збірник «Матеріали XXV з'їзду КПРС». У книгу включено доповідь «Звіт Центрального Комітету КПРС і чергові завдання партії в галузі внутрішньої і зовнішньої політики», з якою виступив на з'їзді Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев. Заключне слово товариша Л. І. Брежнева, Звітну доповідь Центральної ревізійної комісії КПРС з'їздові, доповідь Мандатної комісії з'їзду.

У збірнику опубліковані резолюція з'їзду на доповідь товариша Л. І. Брежнева, доповідь Голови Ради Міністрів СРСР товариша О. М. Косигіна «Основні напрями розвитку народного госпо-

дарства СРСР на 1976—1980 роки» і Заключне слово.

У книзі публікується постанова з'їзду по проекту ЦК КПРС «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки» і текст цього документа, затвердженого з'їздом.

Збірник містить заяву XXV з'їзду КПРС «Свободу в'язням імперіалізму і реакції!».

У книзі опубліковано склади Центрального Комітету КПРС і Центральної ревізійної комісії КПРС, обрані XXV з'їздом партії, інформаційне повідомлення про Пленум Центрального Комітету КПРС і промову товариша Л. І. Брежнева при закритті з'їзду.

(ТАРС).

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

17 квітня—комуністичний суботник

Одностайно

Трудівники Лебединського учбово-виробничого підприємства УТОГ з великим піднесенням сприйняли рішення передових колективів столиці нашої Батьківщини—Москви провести 17 квітня комуністичний суботник.

Виступаючи на мітингу, робітник складального цеху, ударник комуністичної праці, депутат міськради тов. П. Т. Вернидуб закликав всіх в цей день трудитися по-ударному.

По підготовці і проведенню «Червоної суботи» створено штаб, до якого ввійшли директор підприємства М. К. Шапала, секретар парторганізації О. О. Авраменко, голова місцевому А. М.

Кулішов, секретар комсомольської організації Н. С. Олійник та старший економіст Р. Г. Куліш.

106-у річницю з дня народження В. І. Леніна трудівники вирішили відзначити сумлінною працею.

В цей день буде виготовлено 18 шаф на суму 2 тисячі карбованців. Крім того, намічено впорядкувати територію підприємства і гуртожитку: розбити клумби, обкопати 350 і посадити 150 фруктових і декоративних дерев.

Зароблені гроші в сумі 332 карбованців будуть перераховані у фонд десятиї п'ятирічки—на дальше зміцнення і процвітання нашої соціалістичної Вітчизни.

Ф. ПРИСІЧ,
заступник директора УВП.

Попрацюємо на славу

боту» швея Н. М. Лазун та її сестра Г. М. Лазун, столяр В. Я. Заєць, вантажник М. І. Фролов, пенсіонери У. С. Копа, Ф. Д. Керасир та інші. Зароблені гроші намічено перерахувати у фонд п'ятирічки.

Крім роботи на підприємствах та колгоспах, члени УТОГ проведуть благоустрій територій клубу.

В. ЯНЧЕНКО,
голова Бахмацького міжрайвідділу УТОГ.
Чернігівська обл.

Всі, як один

Підтримкою і схваленням зустріли в колективі Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» нову патріотичну ініціативу передових підприємств Москви—провести 17 квітня комуністичний суботник. «Червона субота», присвячена 106-й річниці з дня народження В. І. Леніна, стане днем найвищої продуктивності праці, гідним внеском у виконання рішень XXV з'їзду КПРС і

завдань десятиї п'ятирічки.

Трудівники підприємства, як і всі радянські люди, накреслили план конкретних заходів, що дадуть можливість провести комуністичний суботник організовано. Пресувальний, карнизний і штампувальний цехи працюватимуть на зекономленій сировині і виготовлять продукцію тільки відмінної якості.

Б. ТУРКІН,
ст. майстер інструментально-го цеху.

Назустріч святу праці

Почин передових колективів підприємств столиці—провести на честь 106-ї річниці з дня народження В. І. Леніна комуністичний суботник—знайшов широкую підтримку на фабриках і заводах, у колгоспах і радгоспах країни. У відповідь на історичні рішення XXV з'їзду КПРС радянські люди вирішили відзначити 17 квітня найвищою продуктивністю праці, працювати в день суботника на зекономлених матеріалах, сировині та електроенергії.

Ливарники заводу «Двигатель революции» (Горький) почали виготовлення базових деталей надпланового стаціонарного дизеля потужністю 950 кінських сил. Колектив підприємства вирішив скласти його 17 квітня, в день комуністичного суботника.

Трудівники Дніпропетровського агрегатного заводу імені 50-річчя СРСР у день червоної суботи додатково до завдання вироблять товарів народного споживання на суму 15 тисяч карбованців.

Сталевари мартенівського цеху Череповецького металургійного заводу зробили нормою рекордне виробництво, досягнуте в дні роботи XXV з'їзду КПРС. З початку року вони вже записали на свій надплановий рахунок понад 10 тисяч тонн металу. Ще вищої ефективності агрегату вирішено досягти під час ленінського суботника. Ряд плавок сталевари проведуть на зекономлених матеріалах і паливі.

Вантажний ешелон вагою чотири тисячі тонн провів у рахунок суботника машиніст Петропавловського локомотивного депо (Казахська РСР) В. Жмуро. Петропавловські залізничники почали працювати в рахунок комуністичного суботника задовго до 17 квітня. Вони вже провели перші п'ятдесят поїздів, доставивши на станції призначення десятки тисяч тонн народногосподарських вантажів.

(ТАРС—ПАТАУ).

ПО РІДНІЙ КРАЇНІ

ВИПЕРЕДЖАЮЧИ ГРАФІК

Алма-Ата. На півтора року вирішено прискорити будівництво найбільшого в нашій країні залізничного кар'єру в Кустанайській області Казахстану. Він увійде до складу Качарського гірничо-збагачувального комбінату, спорудження якого передбачене «Основними напрямками розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки».

Качарський кар'єр запроектований на видобування 21 мільйона тонн залізної руди на рік. Ця сировина призначається для металургійних заводів Уралу і Центрального Казахстану.

КОМБІНАТ НАРОДЖУЄ ПОТУЖНОСТІ

Кривий Ріг. Новий потужний

конвейер, що транспортує руду і марганець, достроково став до ладу на аглофабриці, яка реконструюється на Ново-Криворізькому гірничо-збагачувальному комбінаті. Колектив підприємства взяв зобов'язання закінчити модернізацію важливого пускового об'єкта раніше строку—15 грудня. Потужність оновленої фабрики, яка забезпечує сировиною найбільшу в світі дев'яту доменну піч Криворізького металургійного заводу, збільшиться до кінця року на два мільйони тонн, поліпшиться якість виготовлюваної продукції.

Є СОРОК МІЛЬЙОНІВ!

Тюмень. Сорокамільйонну з початку року тону нафти видобуто на промислах Західного Сибіру. Стільки рідкого палива «Голов-

тюменьнафтогаз» добув з надр за весь перший рік минулої п'ятирічки. Тепер на рахунку колективу більш як сімсот тисяч тонн надпланової нафти.

РОЗШИРЮЄТЬСЯ СЛУЖБА ПОБУТУ

Комсомольск-на-Амурі (Хабаровський край). Перших відвідувачів прийняв будинок побуту, який надаватиме жителям міста сто видів послуг. У десятиї п'ятирічці в Хабаровському краї у півтора рази зросте обсяг побутових послуг населенню, а в селах—майже вдвоє. Відкриваються нові підприємства на східній дільниці БАМу—у селищах Ургал і Алонка, а у віддалених пункти траси почнуть курсувати автофургони служби побуту.

Після середньої школи комсомолка Люба Якушенко прийшла працювати на Лубенське УВП. Товариші по роботі, особливо змінний майстер В. І. Лакша, допомогли дівчині швидко оволодіти професією.

Підміняючи своїх подруг на різних швейних операціях, вона старанно вивчала досвід старших товаришів і незабаром освоїла майже всі виробничі процеси. За чотири роки Люба виконала п'ятирічний план, змінні завдання вона завжди перевиконує, якість роботи — лише відмінна.

Завжди з хорошим настроєм йде Люба на роботу. Подобається їй професія швачки-мотористки і саме в ній черпає радість молода робітниця. В новій п'ятирічці Люба Якушенко взяла підвищені зобов'язання. По всьому видно, що вона виконає їх.

Текст і фото В. ВАСИЛЕНКА.

СПРАВА ВСІХ І КОЖНОГО

Величезне трудове і політичне піднесення викликали документи XXV з'їзду КПРС у всіх швейників Житомирського УВП. Бажаючи працювати краще, успішно виконати соціалістичні зобов'язання — у серці кожного трудівника.

Нині на підприємстві проходить обговорення та вивчення матеріалів з'їзду. Днями відбулися партійні збори, присвячені завданням колективу УВП у світлі вимог з'їзду партії. Всі комуністи взяли активну участь в обговоренні підсумків дев'ятої п'ятирічки і завдань на десяту. У своїх виступах вони приділили велику увагу поліпшенню якості вироблюваної продукції, впровадженню нової техніки і передової технології, освоєнню суміжних професій, розповсюдженню передового досвіду.

На підприємстві розроблено план по вивченню і пропаганді матеріалів XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України. З лекціями, бесідами, політінформаціями виступають керівники та інженерно-технічні працівники УВП.

Так, в цехах по обговоренню доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва вже виступили: директор УВП Л. С. Герасимчук, члени партійного бюро М. С. Грімберг, голова місцевого Р. І. Скорецька та інші.

Трудівники колективу гаряче і сердечно сприйняли документи партійного з'їзду. У виступах робітників М. А. Степанухи, Л. Г. Джоман, Н. П. Димитрук, В. В. Ридванського, Є. А. Долюк, П. Є. Марчук, майстрів — Л. С. Можаровської та Н. А. Ридванської звучали слова вдячності партії, уряду за велику турботу про радянську людину, людину-трудівника, за ті великі зусилля, які проводяться в ім'я збереження миру на землі.

Схвалення викликало у трудівників і те, що в десятій п'ятирічці намічається підвищення матеріального добробуту радянського народу, велику увагу буде приділено жінці-трудівниці. Так, зокрема, намічено запровадити часткову оплату відпусток жінкам, що мають дітей до одного року. Крім того, буде скорочено їх робочий день.

Виступаючи закликали всіх робітників працювати ще краще, вести боротьбу за ліквідацію втрат робочого часу, дотримуватися високої дисципліни, домагатися того, щоб на кожній ділянці не було таких, що не виконують норм виробітку, широко розгорнути роботу наставництва.

Робітники підприємства підтримали ініціативу трудящих депо Москва-Сортувальна про проведення 17 квітня комуністичного суботника на честь 106-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Колектив одностайно вирішив: ознаменувати червону суботу ударною працею, високою організованістю. Планове завдання кожному виконати щонайменше на 120—130 процентів при високій якості продукції, а зароблені гроші перерахувати у фонд десятої п'ятирічки.

Л. СУНЦЕВА,
секретар парторганізації
Житомирського УВП.

ВІД ТЕХНІКИ — ПОВНУ ВІДДАЧУ

Історичні рішення XXV з'їзду партії — захоплююча перспектива економічного і соціального розвитку країни, яка викликає одностайне схвалення у всіх радянських людей. Це невичерпне джерело натхнення для творчих пошуків та ініціативної праці з повною віддачею сил.

Десята п'ятирічка є органічним продовженням стратегічного курсу партії по дальшому економічному розвитку країни. І на цьому благодатному ґрунті сьогодні, на Чернігівському УВП, шириться, набирає нового розмаху масове соціалістичне змагання за успішне виконання завдань стартового року і десятої п'ятирічки в цілому.

Орієнтація на нову техніку, прогресивну технологію — вирішальна умова високопродуктивної праці.

У 1975 році наше підприємство зробило перші кроки в цьому напрямку. У виробництві було впроваджено нову технологію обробки брезентових костюмів, яку розробило для нас проектно-конструкторське бюро УТОГ із застосуванням нового устаткування — швейних машин 252 і 652 класів, окантовувачів та зашивачів до них.

На пошитті брезентових костюмів було спеціалізовано дві бригади з організацією агрегатного групового потоку. Здійснені заходи дали можливість досягти приросту промислового виробництва за 1975 рік на 20,9 тисячі карбованців, а також внесли істотні зміни в характер і результати людської праці. Вона стала і легшою, і цікавішою, а головне — більш результативною. Завдяки впровадженню нової техніки та прогресивної технології, виробі-

ток на кожного працюючого зріс на 6 процентів, поліпшилась також якість готової продукції.

В технічному переозброєнні підприємства не можна недооцінити значення і ролі раціоналізаторів. Так, умільцями нашого УВП П. Ф. Пильник, А. В. Кондрик та В. Є. Донцова у 1975 році модернізовано й удосконалено декілька одиниць швейних машин 252 класу. Особливо добре потрудились слюсар-механік, комуніст П. Ф. Пильник. Він сам виготовив декілька окантовувачів та зашивачів, пристосування для намотування окантовувальної стрічки та котушки для її намотування.

Зростання технічного прогресу на УВП, удосконалення технології та організації праці сприяє підвищенню майстерності швей. Саме це допомогло підприємству достроково виконати план 1975 року і дев'ятої п'ятирічки в цілому.

Перші місяці роботи нашого підприємства у десятій п'ятирічці говорять про те, що здійснені заходи дають можливість без збільшення кількості виробничо-технічного персоналу нарощувати випуск продукції.

План і соціалістичні зобов'язання першого кварталу 1976 року УВП виконало достроково. На честь XXV з'їзду КПРС випущено надпланової продукції на 25 тисяч карбованців. Перед у соціалістичному змаганні ведуть наші ветерани: М. С. Боярченко, Л. І. Сваткова, М. С. Швець, А. І. Шаповал, А. Г. Кузьменко, А. Є. Кондрик, А. Г. Овчар, В. Н. Шевцова. На них рівняються молоді робітничі Н. І. Ісаєнко, П. Б. Єрмак, А. І. Корда, А. А. Батюк,

Є. М. Скрипак, Р. А. Лунегова, які протягом кількох років пройшли шлях від учнів до передовиків виробництва.

За успішне завершення планів десятої п'ятирічки, досягнення найкращих показників у соціалістичному змаганні на честь XXV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу, наше підприємство, як одне з кращих у місті, постановою бюро Чернігівського обкому Компартії України занесено до обласної Книги Трудової Слави.

М. ЗУБАХА,
секретар партійної організації
Чернігівського УВП.

Нова техніка, прогресивна технологія створює лише умови для високопродуктивної праці, а тому прагнемо повести справу так, щоб скрізь, у максимально короткі строки одержати від неї найповнішу віддачу.

Одна мета єднає молодь і ветеранів Одеського виробничого об'єднання УТОГ. Відчуваючи плече досвідченого товариша, молоді виробничники намагаються не відставати в роботі.

Комсомолка Ольга Яковченко (на знімку зліва) одна з кращих швачок першої ділянки об'єднання, член комітету комсомолу. В дні передз'їздовського змагання її змінні показники сягнули 140 процентів при відмінній якості продукції.

Виробничий стаж Тетяни Шаломай — 18 років, вона теж активіст — член місцевого профспілки. Виробничі показники Т. Шаломай — 150—160 процентів норми.

На знімку: ударниці комуністичної праці О. Яковченко і Т. Шаломай за обговоренням виробничих справ.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ВИКОНАНО

Відбулася XII звітно-виборна конференція членів УТОГ Хмельниччини.

Голова обласного відділу УТОГ С. П. Кисельов у звітній доповіді докладно зупинився на роботі правління за минулі два роки. Найважливішим завданням, сказав доповідач, для нас була пропаганда рішень XXIV з'їзду КПРС, IX з'їзду Українського товариства глухих і XI обласної конференції УТОГ по мобілізації трудящих на виконання поставлених завдань. За звітний період правління обласного відділу провело відповідну роботу по охопленню членством усіх дорослих глухих, їх працевлаштуванню і виробничому навчанню молоді, яка не має спеціальності. Значну увагу було приділено обслуговуванню членів УТОГ сільської місцевості, де проживає основна частина глухих. Серед них проведено 190 зборів, 24 зльоти, 925 модвірних обходів, 6 міжрайонних нарад передовиків сільського господарства, здійснено 23 виїзди з концертними програмами, оздоровлено в будинках відпочинку і санаторіях 65 чоловік.

В доповіді відзначено, що серед трудівників сільського господарства області вирости справжні майстри своєї справи. Це — дорядка колгоспу «Більшовик» Волоцького району О. В. Кучер, яка за досягнуті успіхи нагороджена орденом «Знак Пошани», слюсарі Шепетівського та Ярмолинського відділень «Сільгосптехніка» В. С. Заєць удостоєний ордена Трудового Червоного Прапора, а Б. Д. Громов — «Знак Пошани». Серед нагороджених також і В. С. Биць — доглядач худоби колгоспу «Україна» Городоцького району, що добився добового приросту живої ваги телят по 750—800 грамів, іздові колгоспу «30 років ВЛКСМ» П. К. Залуський, столяр Славутського «Міжколгоспбуду» А. Г. Овсянський та інші — всього 14 чоловік.

Нині все менше, говорить доповідач, надходить від сільських трудівників запитів про задоволення матеріально-побутових потреб. Стало більше поступати запитів про задоволення культурних вимог.

Відповідну роботу провели і культзаклади області. За звітний період відбулося 336 лекцій і доповідей, 584 бесіди, 671 політінформація та 554 мімічні розповіді з художньої літератури. Організовувались і проводились літературно-тематичні вечори, вечори трудової слави, зустрічі зі знатними людьми, екскурсії і культпоходи. Працюють гуртки художньої самодіяльності. Особливо інтенсивною була політико-

виховна робота в культзакладах і на УВП з нагоди святкування 30-річчя перемоги над фашистською Німеччиною та в зв'язку з підготовкою до зустрічі XXV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

Велика увага приділялась і організації соціалістичного змагання. Усі культзаклади, МРВ і Кам'янець-Подільське УВП успішно справились з виконанням основних заходів: контрольних цифр, виробничих планів і соціалістичних зобов'язань. П'ятирічне завдання колективів Кам'янець-Подільського УВП виконав достроково на 102,3 процента. Випущено продукції на 12 мільйонів 161 тисячу карбованців. За цей період продуктивність праці зросла на 9,6 процента, а випуск продукції першим сортом — до 99,9 процента. Підприємство підтвердило звання «Колектив високої культури виробництва».

Ці показники, продовжував доповідач, свідчення того, що на УВП проведена відповідна виховна робота, технічне та економічне навчання, навчання в школах комуністичної праці та інші заходи. На підприємстві — кожний третій передовик виробництва, 72 ударники комуністичної праці, а 169 чоловік борються за це високе звання. Тільки за підсумками 1975 року 34 виробничники нагороджені знаком «Переможець соціалістичного змагання 1975 року» і 12 чоловік — знаком «Ударник дев'ятої п'ятирічки».

Разом з тим, у звітній доповіді було вказано і на окремі недоліки, зокрема, в роботі гуртків художньої самодіяльності Кам'янець-Подільського УВП, працівники Будинку культури не погоджують з підприємством проведення спільних заходів, спрямованих на покращення політико-виховної та культмасової роботи. Слабо працюють спортивні секції у всіх колективах фізкультури. Поза увагою облвідділу залишилася й робота ревізійних комісій, МРВ і облвідділу, навчальні і виховні заходи та висунення на керівну роботу глухих.

В обговоренні доповіді виступило 15 чоловік. Діяльність правління за звітний період визнано задовільною. Конференція прийняла відповідну постанову, а також обрала новий склад правління облвідділу, ревізійної комісії і делегатів на X з'їзд УТОГ.

Головою правління обрано С. П. Кисельова, ревізійної комісії — Г. Ф. Назарук.

И. ЗДОРОВИЛО,

заст. начальника оргвідділу
ЦП УТОГ.

НАГОРОДА ЗАСЛУЖЕНИМ

За багаторічну сумлінну працю у народному господарстві СРСР, за визнання високих трудових заслуг нещодавно від імені Президії Верховної Ради СРСР нагороджено групу ветеранів Артемівського учбово-виробничого підприємства медаллю «Ветеран праці».

З цієї нагоди на УВП відбулися урочисті збори, присвячені вшануванню ветеранів.

Тепло привітав колектив підприємства з високою нагородою директора УВП Г. О. Бондаренко, робітниць О. О. Бондаренко та Г. І. Гонченко, швей-мотористок М. М. Кожевникову та К. М. Костину, бухгалтерів Е. Д. Мозолевську та перекладачку Ю. О. Водяницьку.

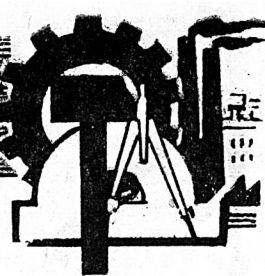
З. СЕЛЕЗНЬОВ.

Донецька обл.

УЧНІВСЬКИЙ Вогник

Урок мужності

Вихованці Криворізької школи-інтернату давно готувалися до зустрічі дорогих гостей — колишніх воїнів 15-ї гвардійської стрілецької Харківсько-Празької ордена Леніна, двічі Червонопрапорної, орденів Суворова і Кутузова дивізії, що визволяла наше місто.

Напередодні зустрічі вони побували в районі радгоспу «Веселі Терни», на рудниках «Червона гвардія» та імені В. І. Леніна, де колись проходила лінія оборони дивізії, де поховані полегли їх бойові побратими.

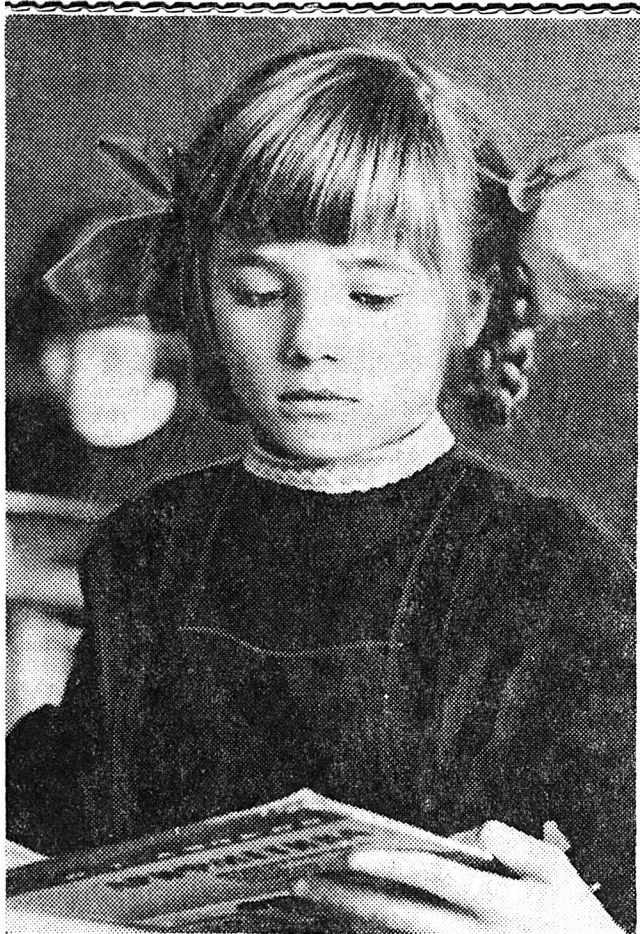
І от актовий зал заповнили учні і викладачі. Появу воїнів-визволителів вони зустрічають довгими оплесками. З коротким вітальним словом до ветеранів Вітчизняної війни звернувся директор школи Борис Іванович Гаркуша.

Потім виступили наші дорогі гості — І. В. Сергєєв і П. Р. Галка. Затамувавши подих, слухали присутні хвилюючи розповідь про битву за Кривий Ріг, довгі і важкі фронтові дороги, які привели Радянську Армію до перемоги у травні 1945. З уст учасників і очевидців визволення рідного міста учні почули і ще глибше уяснили велич мужності і героїзму радянських воїнів і всього нашого народу, які не тільки відбудували зруйновані міста, шахти, а й зробили їх ще кращими. Із слів І. В. Сергєєва перед учнями постала сумна картина погаслих і зруйнованих заводів, затоплених шахт, руїн і згарищ, де раніше квітнувало місто металургів.

Із словом подяки до гостей звернулася учениця 12-го класу Рая Неганова. Від імені всіх учнів комсомолка подякувала І. В. Сергєєву і П. Р. Галці за участь у звільненні рідного міста, за щасливе дитинство і ясне небо. «Вам, дорогі гості, — сказала на закінчення Р. Неганова, — наші квіти і посмішки, наша глибока дяка і шанал!»

Закінчилась зустріч словами «Реквієму» та «Бухенвальдського набату», що однаково схвилювали як гостей, так і господарів. Вона залишилася в серцях дітей як наказ старших товаришів: любити і берегти соціалістичну Батьківщину, пишатися її минулим і сучасним, рости мужніми і працьовитими, бути справжніми патріотами.

К. ГОФ,
вчитель історії.

Анжела Литвинова з підготовчого класу Полтавської спецшколи-інтернату.

Фото Й. МІНЬКА.

Конкурс: КИМ БУТИ?

ДОРОГІ ВИПУСКНИКИ!

Мине квітень, травень і ви назавжди розпрощаєтесь з рідною школою, і перед вами постане невідкладне життєве питання: яку професію обрати? Отож, поки в нас ще є час, давайте разом помріємо про свою майбутню роботу, обміняємось думками.

З цією метою редакція газети «Наше життя» оголошує серед старшокласників спецшколи України конкурс на кращий учнівський твір: «Ким бути?»

Розкажіть у своїх творах, яка професія найбільше подобається вам? Чим саме припала вона до душі? Ким ви хочете бути після закінчення школи? І т. д. Одним словом, дайте волю творчій фантазії.

Твори на тему: «Ким бути?» надсилайте до редакції, кращі з них будуть надруковані на сторінці «Учнівський вогник».

СТАРШОКЛАСНИКИ КИ нашої школи недавно провели вечір на тему:

«Шана рукам працьовитим». З цікавою, змістовною доповіддю виступив учитель біології Іван Миколайович Гончар, який розповів про трудові досягнення радянського народу в дев'ятій п'ятирічці, а також про перспективи розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки.

Затамувавши подих, слухали учні голову місцевого колгоспу «Радянська Україна» Володимира Микитовича Тимошенка. Він говорив про досягнення сільських трудівників. Так, руками молодих в колгоспі щороку вирощують п'ять тисяч голів птиці та дві тисячі молодняка великої рогатої худоби, понад сто корів доглядають молоді доярки. В господарстві 32 трактори різних марок, 35 автомашин, 20 комбайнів та багато різних механізмів.

ВИРОСТАЙТЕ ПРАЦЕЛЮБНИМИ

— Але хліборобська праця ще потребує багато молодих рук. Професія ця — найпочесніша. Тож вироставайте працелюбними, — так закінчив свій виступ голова колгоспу.

Про велику любов до своєї професії говорила робітниця Гайсинської швейної фабрики, «Майстер — золоті руки» Шевчук Ірина Семенівна. Вона особливо наголошувала на тому, що кожна дівчина повинна навчитися швейної справи.

А передовий тракторист колгоспу «Радянська Україна» Якубчук Іван Купріянович ознайомив учнів з професією сільського механізатора.

Зі свого боку піонери та комсомольці звітували перед гостями про навчання та громадську роботу. Вечір завершився виступом художньої самодіяльності

школи. Особливо сподобався присутнім танець «Урожай». Гостям було піднесено коровай і вручено сувеніри, виготовлені руками учнів у шкільній майстерні.

Нині юнаки та дівчата замислилися над тим, куди в майбутньому докласти силу своїх молодих рук, щоб їх праця стала справою честі і доблесті.

Г. СТАДНИК,
вихователь Кисляцької спецшколи-інтернату.

На знімку: гості вечора серед учасників художньої самодіяльності (зліва направо) тракторист І. К. Якубчук, швея І. С. Шевчук, голова колгоспу «Радянська Україна» В. М. Тимошенко і директор Кисляцької спецшколи Б. Л. Перепилюк. Фото В. КОВАЛЯ.

Вінницька обл.

ПЕРШ ЗА ВСЕ — ІНТЕРЕСИ ВІТЧИЗНИ

читачі продовжують розмову, розпочату М. Нировим у статті „Твій ідеал“

Рівняюсь на батька

Ми всім класом обговорили статтю М. Нирова «Твій ідеал», яка дуже схвилювала мене і викликала глибокі роздуми. Ганьба таким випускникам шкіл, як В. Таранець, котрі думають лише про високий зарібок і тепленьке місце, забуваючи про свій громадянський обов'язок, котрі живуть за дрібновласницьким принципом: «Все мені,

нічого державі, Товариству». Разом з осудом, такі, як В. Таранець, викликають і співчуття, бо в гонитві за «довгим карбованцем» обкрадають себе. Вони не знають справжнього щастя праці, не розуміють сенсу життя на благо Батьківщини.

Кожен з нас повинен мати свій ідеал. Мій ідеал — батько. Простий робітник. Ось уже 30 років працює він теслярем у радгоспі. Ще підлітком, взявши активну участь у відбудові

рідного села зруйнованого війною, назавжди зв'язав своє життя з ним. Плоди сумлінної праці його батька і його товаришів по роботі — це впорядковані будинки, нові магазини, Палац культури. Хоч батько не чує, а його шанують і поважають односельці, а за невтомну і сумлінну працю його неодноразово нагороджували Почесними грамотами. Бо в праці на благо нашої Вітчизни він бачить сенс життя і щастя.

Я теж хочу працювати

так, як мій батько. Після закінчення школи маю намір вступити до сільськогосподарського училища, щоб одержати спеціальність для роботи в радгоспі. А повернувшись в рідне село, працюватиму так, щоб наш радгосп став ще кращим, ще багатшим. Бо тільки суспільно-корисна праця приносить людині визнання і справжнє щастя.

Микола ПУТЧЕНКО,
учень 10-го класу До-
нецької спецшколи-ін-
тернату № 4.

Жити ділами колективу

ти їм вийти з скрутного становища. Але задарма, говорили вони, нічого ніхто не робить, мусите розщедритися.

Минав час, а «друзі» не квапилися трудовлаштувати їх. Начальство, мовляв, ламає голову як би вас взяти на роботу без відповідної на те медичної довідки, пояснювали вони. А коли у Віктора та Ігоря у кишенях стало пусто, їх просто кинули напризволяще.

Так для І. Солідора та В. Рижкова закінчилися мандри за «довгим карбованцем». Повернувшись до Миколаєва, вони слізно благали облвідділ УТОГ та ст. інструктора компактної групи І. С. Чернецького, щоб знову трудовлаштували їх на добру роботу.

Читачі можуть запитати: чи зробили вони висновки з цього гіркого уроку?

Попрацювавши декілька місяців, Ігор Солідор заробив грошей на дорогу і знову подався на Північ. Його доля поки що невідома. А Віктор Рижков до цього часу ремствує на облвідділі та перекладачів, які, мовляв, не хочуть допомогти

йому підшукати добру роботу з високим зарібком. А коли його просили не квапитися із звільненням з хорошої роботи, то він тоді й слухати нікого не хотів, всіх заздрісниками називав. А що виявилось?

Щоб такого не трапилося з іншими, мені здається, що учням спецшкол, особливо випускних класів, треба частіше бувати на підприємствах, зустрічатися з робітниками в цехах, а також запрошувати до себе в школу ветеранів праці. Збагачені життєвим досвідом люди допоможуть нашим хлопцям і дівчатам знайти своє місце в житті.

Р в а ч і

Прочитавши статтю «Твій ідеал», я глибоко замислилася. Справді, поведінка деяких випускників залишається незрозумілою. Хто в цьому винен?

Вони приходять до нас у серпні місяці, пише М. Ниров. Хлопці в модних костюмах, дівчата в яскравих платтях. Питається, за які гроші молоді люди придбали модний одяг, коли самі

кожна людина повинна приносити якнайбільшу користь суспільству. Перш за все, треба знайти своє місце в житті, любити працю, колектив в якому трудишся, разом з усіма радіти його успіхам і переживати невдачі. Все краще чого ти навчився від людей, шедро передавати іншим. Жити інтересами колективу, Батьківщини — це велике щастя. А ті, що в 20 років думають лише про високу пенсію та добрий зарібок, духовно обраджають себе, передчасно розтринькують своє здоров'я на непосильній роботі.

К. ПІДТИКАН,
робітник Чорноморсько-
го суднобудівного
заводу.

ще не встигли нічого заробити. Звичайно, за рахунок своїх батьків.

Чи не в цьому корінь зла? Та було б неправильно всю вину перекласти на батьків і школу. У тому, що серед молоді ще зустрічаються літуні, шукачі «довгого карбованця» винні і ми, громадськість. Їх споживацьким настроєм треба частіше давати бій.

Є. МЕЛАШ,
пенсіонерка.
м. Запоріжжя.

ПРИГОДА ДВОБІЙ З ВОВКОМ

Учениця 10-го класу нашої школи Раїса Гайдеу родом з села Вигода Біляївського району. На вихідний день дівчина часто їздить до батьків. Так було і всередині минулого місяця.

Вранці 14 березня разом зі своєю сестрою Зіною та її подругою Ларисою Мельниченко вона вирушила за пролісками. Дівчата захопилися збиранням квітів і розбрелися в різні сторони. В цей час з чагарника на одну з них — на Раїну сестру Зіну — напав вовк. Лариса, що прийшла з

ними до лісу, злякалася і почала тікати, а Рая, нічого не чуючи, продовжувала собі спокійно збирати квіти.

Та ось вона підвела голову і побачила, що Лариса тікає, потім перевела погляд на сестру і все зрозуміла. Не гаючи й миті, Раїса кинулась на допомогу своїй сестрі Зіні. Почався двобій з вовком, але дівчина не розгубилась. Влучивши момент, вона міцно схопила хижака за шию і задушила його. Тепер Зіна перебуває на лікуванні в с. Платово. Ми захоплені сміливим вчинком учениці нашого класу.

О. ЦИМБАЛЕНКО, Т. ЧЕМЕРИС,
учні 10-го класу школи-інтернату № 91 м. Одеси.

ПРОБУДЖЕННЯ.

Фотоетюд В. ВАСИЛЕНКА.

СПОРТ ПЛЮСИ І МІНУСИ

На Харківському заводі транспортного машинобудування імені Малишева трудиться понад двісті членів УТОГ. З них при спортклубі «Металіст» оформлено 197 спортсменів, а фізичною культурою і спортом систематично займаються 114 чоловік.

Цього року на честь XXV з'їзду КПРС глухі спортсмени заводу виступили в різних фізкультурно-спортивних змаганнях, організованих заводським спортклубом і це дало змогу підготувати 27 значків ГПО, одного першорозрядника з шахів, двох другорозрядників з лижного спорту і настільного тенісу, тринадцять третьорозрядників з міні-футболу і лижного спорту.

Найкращими з глухих спортсменів проявили себе А. Пінчуков, О. Дяченко, Ю. Машкін, А. Безобразов, В. Шевченко, М. Бадюк, В. Курпита і М. Рижкін. Завдяки їм та іншим активістам-фізкультурникам, спортсмени УТОГ добились великих успіхів на заводській зимовій спартакіаді. Серед шістнадцяти колективів, команди глухих зайняли перші місця з швидкого бігу на ковзанах і з шашок, стали третіми в лижних гонках і з шахів, четвертими — з кульової стрільби і зайняли шосте місце з підлідного лову риби.

В особистому заліку перемогли М. Бадюк (лижі), А. Пінчуков (ковзани) та Л. Михайлов з підлідного лову риби.

Одне лише засмутило: по підтягунню в зимовому багатоборстві ГПО команда одержала... нуль очок. Це сталося ось чому: змагання відбувалися в одному залі, а розклад виступів команд не був оголошений. Коли ж з'явилися сотні учасників змагань, глухі спортсмени не витримали цієї неорганізованості і дружно повернулися додому. Але ж спорт вимагає мужності, волі і витримки, за перемогу необхідно боротися в будь-яких умовах. А про це вони не подумали і чудовий спортивний організатор Матвій Рижкін уже нічим не міг зарадити.

Хочеться сподіватись, що з цього випадку бюро первинної організації УТОГ і рада фізкультури зроблять необхідні висновки і поліпшать виховну роботу серед спортсменів.

Мета цієї статті, — показати успіхи сильного колективу фізкультурників, — не була б досягнута, якщо не сказати, що в колективах фізкультури заводів ХТЗ та «Серп і Молот» спортивне життя ледве жевріє. В цьому велика провина облради ДСТ «Авангард», яка не проводить серед глухих трудівників ніякої спортивної роботи, — навіть ради колективів фізкультури в останні роки не переобірались, — проте винна і комісія облпрофради по роботі з глухими, засідання якої не скликались більше року.

За планом роботи президії Всесоюзної федерації фізкультурно-спортивної роботи серед глухих, в другому кварталі цього року намічено перевірити стан спортивної роботи серед глухих трудівників Харківського тракторного заводу. Будемо сподіватися, що ця перевірка допоможе, нарешті, керівникам облради ДСТ «Авангард» і спортклубів названих заводів вжити необхідних організаційних заходів для поживлення спортивної роботи серед глухих, а місцевим профспілкам розв'язати питання оплати інструкторів з загальної фізичної підготовки, як це вже давно зробили на заводах імені Малишева і ХЕМЗ.

А. СИМОНЕНКО,
заст. голови президії Харківської
облспортфедерації глухих.

Цікавий вечір

Спорт і труд — поруч ідуть. Під таким девізом в Херсонському будинку культури відбувся вечір. Йому передували танці, ігри, вікторина. Підняти спортивний прапор випала честь кращому фізкультурнику 1975 року Н. М. Іванюку.

Після доповіді секретаря Херсонської облспортфедерації В. В. Андрющенка виступили тренери, кращі спортсмени, які обговорили підсумки 1975 і завдання на 1976 рік.

На вечорі було вручено грамоти і сувеніри переможцям змагань 1975 і призерам з настільного тенісу і шахів 1976 року та відзначено учасників спортивної вікторини. Про завдання і їх виконання в першому році десятої п'ятирічки виступив голова облспортфедерації глухих Б. М. Кіннер.

Т. ІССАКІЄВА,
завідуюча бібліотекою Будинку культури.

Первоцвіт

ПОГОДА У КВІТНІ

Зігріти теплом, набухають бруньки, а згодом виглядають і перші листочки на березі, тополі, горобині, бузку. Пробиваються вгору трави, починають вкриватися рожевою піною абрикоси. В чистому, високому небі з'являються косяки гусей та журавлів... Такі ознаки другого весняного місяця.

Місяць первоцвіту — так називають його. На Україні у квітні швидко нагрівається тепло. Середньомісячна температура повітря підвищується проти березня на 6—8 градусів. У квітні збільшується кількість безхмарних сонячних днів. Проте багато сонячної енергії йде на обігрівання землі, і вночі температура повітря знижується часто до приморозків. А в кінці місяця починається активна вегетація рослинності. В цей час можливі вже досить жаркі дні з температурою 25—30 градусів.

Квітень цього року передбачається помірно теплий. Середньомісячна температура — 6—9 градусів тепла, місячна кількість опадів — близько норми, на півночі Правобережжя — менше за норму.

У першій половині місяця переважатиме сонячна погода, без опадів. Наприкінці першої декади місцями пройдуть дощі. У другій половині місяця погода буде нестійкою, часом дощі. Коло середини місяця можливий мокрий сніг. У третій декаді проходять зливи, місцями з грозою і градом. Температура повітря становитиме вночі від 0 до 5, вдень 6—13 градусів тепла, а на початку другої декади та в кінці місяця вночі 3—8, вдень 15—20 градусів тепла.

У південних областях протягом місяця температура вночі 4—9, вдень 8—15 градусів тепла. В останні дні місяця — вдень 18—20 градусів тепла.

Г. НАДОЯН,
головний синоптик Українського бюро погоди.

Редатор П. БУЛАТОВ

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

ЩО ПОКАЗАВ ПЕРШИЙ ТУР

У лютому 1975 року в країні розпочався перший Всесоюзний фестиваль самодіяльної художньої творчості трудящих, який триватиме до березня наступного року.

— Як пройшов його перший тур у колективах нашого Товариства? — з таким запитанням кореспондент «Нашого життя» звернувся до заст. голови республіканського оргкомітету по проведенню фестивалю І. А. Сапожнікова.

— Фестиваль розпочався в обстановці великого трудового і політичного піднесення, викликаного святкуванням 30-річчя перемоги над фашистською Німеччиною та підготовкою до XXV з'їзду КПРС. Більшість облвідділів приділили належну увагу цій справі, включивши до складу журі спеціалістів, які після виступу аматорів сцени провели з ними обговорення показаних програм.

Добре зрозумів завдання фестивалю Одеський облвідділ УТОГ, який організував для його учасників творчі звіти районних культзакладів в обласному центрі. Після перегляду їх виступів спеціалісти обласного Будинку художньої самодіяльності подали аматорам сцени консультацію.

— Розкажіть, будь ласка, більш докладно про підсумки туру за жанрами. Чим порадували, скажімо, драматичні колективи?

— Більшість з них продемонструвала високу майстерність на рівні Народних самодіяльних театрів. Але поруч з успіхами фестивалю виявили і деякі загальні недоліки, властиві всім колективам. Перш за все, це недостатній рівень акторської майстерності, скочаність деяких виконавців, невизначеність і нехудожній міміки, недостатня артикуляція або її повна відсутність. Деякі аматори сцени вимовляли окремі тексти своїх ролей вголос, що знижувало якість вистави, а диктори-перекладачі не приділяли цьому належної уваги.

Слід сказати про головне в драматичному мистецтві: яким би не був хорошим задум режисера, але якщо актори не зуміли донести його до глядача, то це говорить про те, що обрана п'єса просто не під силу даному колективу?

— А як виступили любителі естрадного та оригінального жанру?

— Різноманітні програми показали Харківський, Житомирський, Хмельницький, Одеський, Донецький, Львівський, Ужгородський будинки культури, Хустський і

Мукачівський районні клуби Закарпатської області, а також Слов'янський і Червоноармійський будинки культури з Донбасу та інші культзаклади. Проте, ряд естрадних програм було позначено одноманітністю, перенасиченістю мімічних віршів і пісень, відсутністю оригінальних номерів. До програм естрадних колективів слід більше включати сценки, інтермедії, конферанси, сатири і гумору, що бичували б рутину, підлабузництво, кар'єризм та інші негативні явища і тим самим стверджували б громадянський, високоморальний ідеал радянського суспільства.

Журі відмітило, що в багатьох виконавців пісень міміка не співпадає з мелодією акомпаніатора, а диктори-перекладачі дуже часто, читаючи текст, або відстають від виконавця, або забігають вперед. Це говорить про те, що номери недостатньо підготовлені. Щоб домогтися синхронності у виконанні, особливо піснених номерів, необхідно ретельно проводити репетиції разом з диктором-перекладачем та акомпаніатором.

Особливо слід сказати про агіткульбригади. У першому турі було показано лише дві програми, з якими виступили колективи Хмельницького і Дніпропетровського будинків культури.

В порівнянні з попереднім фестивалем, присвяченим 50-річчю утворення СРСР, число гуртків оригінального жанру та їх учасників збільшилося. Проте, багато молодих виконавців ще недостатньо попрацювали, зокрема, у виготовленні реквізиту. До того ж, не всі вони ще можуть вільно триматися на сцені, не вистачає впевненості в рухах від чого в значній мірі залежить результат успіху.

Журі проглянуло 365 естрадних номерів, включаючи оригінальний жанр, і рекомендувало для виступів у другому турі 283.

— Що нового показали хореографи?

— Аналіз репертуару танцювальних колективів свідчить, що їх керівники почали більш серйозно підбирати танці для виконання. Якщо на попередніх фестивалях українські танці не мали своїх назв, а це до певної міри знебарвлювало їх, то тепер більшість колективів разом з назвою надали їм і певного характеру та

малюнку. Серед них: «Горяночка» (Володимир-Волинський), «Ровенчаночка» і «Микола» (Ровеньки, Ворошиловградської області), «Полтавська кадрили» (Броди, Львівської області), «Вітерець» (Ровно), «Горлиця», (Садгора) та інші.

Відмітивши успішні виступи танцювальних колективів Ждановського, Луцького, Володимир-Волинського, Чернівецького, Уманського, Лубенського та ряду інших культзакладів, журі разом з тим вказало і на слабку майстерність танцювальних колективів Хмельницького, Кам'янець-Подільського, Олександрійського, Кіровоградської області, культзакладів. У першому турі фестивалю було виконано 215 танцювальних номерів з яких журі рекомендувало до дальшого показу 160 номерів.

Викликає занепокоєння те, що у програмах виступів танцювальних колективів дуже мало відображено наші трудові будні. Так, з 205 танцювальних номерів тільки в шести оспівується праця нашого сучасника. Це «Марш будівників» (Красний Луч), «Майстри» (м. Хмельницький), «Будівники» (м. Коломия, Івано-Франківської області), «Урожай» у постановці підготовчої групи Сімферопольського будинку культури і танцювального колективу Гайсинського клубу Вінницької області.

До недоліків розвитку хореографічного жанру слід віднести та-

З вогником виконують угорський танець учасники художньої самодіяльності Полтавського будинку культури.

На знімку: (зліва направо) О. Марчук, Т. Шпендик, Н. Клименко, Н. Шпендик.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.